

POSTANOWIENIE

6 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

na posiedzeniu niejawnym 6 listopada 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa K. K., D. K. i I. K.
przeciwko [...] spółce akcyjnej w W.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na skutek skargi kasacyjnej K. K., D. K. i I. K.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 5 kwietnia 2023 r., V ACa 597/22,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powodów kosztami postępowania kasacyjnego.**

[D.R.]

UZASADNIENIE

Powodowie wnieśli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 5 kwietnia 2023 r.

Skarżący powołali się na występowanie istotnego zagadnienia prawnego, sprowadzającego się do odpowiedzi na następujące pytanie:

czy skutki oświadczenia o poddaniu się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, o którym mowa w art. 97 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jedn. Dz.U. z 2012 r., poz. 1376 ze zm.; dalej: „Prawo bankowe”) przechodzą wraz ze śmiercią na spadkobierców dłużnika banku umożliwiając bankowi wystawienie bezpośrednio przeciwko tym spadkobiercom

bankowego tytułu egzekucyjnego, czy też oświadczenie to ma charakter osobisty i wygasa wraz ze śmiercią dłużnika banku.

Skarżący uznali również, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, gdyż sąd drugiej instancji naruszył art. 96 ust. 2, art. 97 ust. 1 i 2 oraz art. 98 ust. 1 i 2 Prawa bankowego wskutek ich wadliwej wykładni i przyjęcia, że bank na podstawie wskazanych przepisów był uprawniony do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przeciwko spadkobiercom dłużnika banku.

Ponadto skarżący wskazali na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie, stanowiących podstawę sformułowanych zagadnień.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że łączenie przesłanki oczywistej zasadności skargi z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego lub potrzebą wykładni przepisów jest wykluczone. Sąd Najwyższy wielokrotnie zwracał uwagę, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występującymi w sprawie wątpliwościami prawnymi (zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów) generalnie wyklucza jednoczesne przyjęcie, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Nie jest bowiem możliwa sytuacja, w której wyrok jest oczywiście wadliwy, a jednocześnie w sprawie występuje tak poważna wątpliwość prawna, że wymaga interwencji i rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy (zob. postanowienie SN z 26 listopada 2013 r., I UK 291/13). Nie sposób uznać, że sporna kwestia jest oczywista (zob. postanowienie SN z 9 kwietnia 2014 r., V CSK 383/13). Skarżący w sposób nieuprawniony połączył przesłanki kasacyjne. Powyższe wskazuje na ignorowanie zasad obowiązujących przy formułowaniu i uzasadnianiu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący zdaje się nie rozróżniać poszczególnych przyczyn kasacyjnych

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że w niniejszej sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. W orzecznictwie przesądzono, że bank może wystawić tytuł egzekucyjny przeciwko spadkobiercy kredytobiorcy na podstawie art. 96 ust. 2 Prawa bankowego. Dopuszczono również możliwość objęcia oświadczeń kontrahentów banku (konsumentów) o poddaniu się egzekucji abstrakcyjną kontrolą sądową również w sytuacji, gdy oświadczenie takie umieszczono we wzorcu umownym banku (zob. wyrok SN z 10 stycznia 2014 r., I CSK 183/13, OSNC 2014, nr 10, poz. 104). Z akt sprawy wynika, że oświadczenie zmarłego kredytobiorcy o poddaniu się egzekucji znajduje się w treści umowy kredytu. Rzecz jasna, abstrakcyjna kontrola treści takiego oświadczenia kredytobiorcy nie może prowadzić do wyłączenia możliwości wystawienia przez bank - kredytodawcę bankowego tytułu egzekucyjnego wobec spadkobierców kredytobiorcy, skoro *de lege lata* bank jest uprawniony do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przeciwko spadkobiercom osób wymienionych w art. 97 ust. 1 Prawa bankowego.

W świetle powyższego należy wskazać, że w głównej mierze argumentacja skarżących stanowi polemikę ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego zawartym w uzasadnieniu wyroku. Pozwala to na przyjęcie, że skarżącym chodzi wyłącznie o poddanie zaskarżonego orzeczenia kontroli kasacyjnej, a nie o wykazanie przesłanek będących podstawą przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy uznał, że nie ma innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Z tych względów na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Mając na względzie sytuację osobistą powodów orzeczono o kosztach postępowania kasacyjnego zgodnie z art. 102 k.p.c.

(M.M.)

[a]